

Sygn. akt II K 274/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Paulina Kroma

przy udziale Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2018 r. w Złotoryi sprawy

M. P.

urodz. (...) w Z.

syna M. i W. z d. K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 24 listopada 2017 roku w C., rejonu (...), województwa (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze 31,13 grama netto,

to jest o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

I uznaje oskarżonego M. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 24 listopada 2017 roku - godz. 19.45 do dnia 25 listopada 2017 roku – godz. 12.15, co stanowi 1 (jeden) dzień pozbawienia wolności;

III na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci suszu roślinnego – marihuany o łącznej wadze 30,750 gram (po badaniu) przechowywanych w KWP we W.,

IV na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych

zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 274/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 24 listopada 2017 r. w C. około godz. 19.45, M. P. posiadał przy sobie (w ubraniu oraz w reklamówce) znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany (konopi innych niż włókniste) w ilości 31,13 grama, z których można było sporządzić nie mniej, niż 62 porcje handlowe narkotyku.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. P. – k. 16, 47-48, 83,

protokoły przeszukania – k. 2-4, 17-18,

protokół użycia wagi – k. 9,

protokół użycia testera – k. 10,

protokół oględzin – k. 11-13,

ekspertyza fizykochemiczna – k. 42-43,

dowody rzeczowe.

M. P. ma obecnie 24 lata, jest kawalerem, nie ma dzieci ani nikogo na utrzymaniu, ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest piekarzem, pracuje w firmie (...) jako magazynier i zarabia miesięcznie około 2500 złotych netto (z uwagi na zajęcia komornicze faktycznie otrzymuje 1460 złotych), nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, jest uzależniony od marihuany, w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu nie miał zniesionej ani ograniczonej w znacznym stopniu zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, był karany dwukrotnie z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (raz na karę grzywny, raz na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania), został zatrzymany w sprawie od 24.11.2017 r. godz. 19.45 do 25.11.2017 r. godz. 12.15.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 47, 83,

opinia biegłych psychiatrów – k. 61-62,

protokół zatrzymania – k. 7-8,

informacja z MOPS w C. – k. 30-31,

informacja z urzędu pracy – k. 32,

karta karna – k. 33-35,

odpisy wyroków – k. 36-38, 39, 55,

dane osobowe – k. 41.

M. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wskazując, że posiadał narkotyki na własny użytek, a było to związane z trudnym dla niego okresem życiowym (żałoba po śmierci matki).

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego nie budziły wątpliwości sądu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, przyznającego się do winy, gdyż znalazły one potwierdzenie w wynikach przeszukania jego osoby (ubrania i reklamówki, w których miał marihuanę), w wynikach ważenia i badania marihuany testerem oraz opinii fizykochemicznej.

Sąd zaaprobował także kwalifikację prawną zachowania oskarżonego, zaproponowaną przez oskarżyciela publicznego w akcie oskarżenia. Zgodnie bowiem z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, kto wbrew przepisom ustawy, posiada znaczną ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat.

Nie było żadnych wątpliwości, że oskarżony posiadał marihuanę i taki był sposób jego władztwa nad tymi środkami odurzającymi. Brak było również wątpliwości, że posiadane przez niego środki odurzające to konopie, inne niż włókniste, tzw. marihuana. Sąd podzielił także stanowisko oskarżyciela publicznego co do tego, że oskarżony posiadał znaczną ilość tych środków. Wprawdzie ustawa nie precyzuje pojęcia „znaczna ilość”, lecz sąd zastosował w tym zakresie, przeważające w nauce prawa karnego, jak i orzecznictwie sądów, kryterium ilościowo-jakościowe, sprowadzające się do uznania, iż za znaczną ilość należy traktować narkotyki, mogące posłużyć do sporządzenia porcji dla kilkudziesięciu osób. Z posiadanych przez oskarżonego narkotyków można uzyskać około sześćdziesięciu dwóch tzw. porcji handlowych. Sąd nie zgodził się zatem z opinią biegłego z zakresu fizykochemii, który określił tę ilość jako ponad trzysta porcji handlowych. Sądowi znane jest z praktyki orzeczniczej i doświadczenia życiowego, iż w obrocie handlowym nie występuje porcja 0,1 grama marihuany jako porcja handlowa (ilość taka jest wręcz na pograniczu możliwości odurzenia), a jako typowe porcje handlowe występują: 0,5 grama (co przyjął sąd) i 1 gram.

Wymierzając oskarżonemu karę, sąd, stosownie do treści art. 53 kk, wziął pod uwagę przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości jego czynu, które uznał za sytuujące się na poziomie średnim. Oskarżony posiadał bowiem znaczną ilość środków odurzających, ale w przedziale tej wielkości raczej w dolnych granicach znacznosci, a ponadto były to środki stosunkowo łagodnego rodzaju.

Sąd uwzględnił potrzeby prewencji indywidualnej, mające istotne znaczenie w sytuacji oskarżonego dwukrotnie karanego już za czyny z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz względy prewencji generalnej.

Mając powyższe na uwadze, sąd uznał za sprawiedliwą karę roku pozbawienia wolności i orzekł, jak w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.

Dodać należy, iż z uwagi na ustawowe granice zagrożenia karą pozbawienia wolności, brał był możliwość zastosowania kary łagodniejszego rodzaju (grzywny bądź ograniczenia wolności) przy zastosowaniu art. 37a kk. Brak było także możliwości rozważania zastosowania wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, gdyż oskarżony był karany na karę pozbawienia wolności (wyraźnie nie pozwala na to art. 69§1 kk).

Jako, że oskarżony był w sprawie zatrzymany okres ten należało zaliczyć na poczet kary, o czym sąd na podstawie art. 63§1 kk orzekł w punkcie II wyroku.

Konieczne było również orzeczenie przepadku marihuany, o czym sąd orzekł w punkcie III wyroku, stosownie do treści art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego, który wprawdzie pracuje, ale nie skumulował majątku na przyszłość, a ma w perspektywie odbycie kary pozbawienia wolności, sąd uznał, iż nie jest on w stanie ponieść kosztów sądowych ani opłaty i zwolnił go z obowiązku uiszczenia tych należności, orzekając, jak w punkcie IV wyroku.